

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

I. Δραστηριότης τῆς Τραπεζῆς

1. Ἡ ἀδιάπτωτος ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀνοδος τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ 1963. Οὐδέποτε ἄλλοτε διωχετεύθησαν τόσαι καταθέσεις εἰς τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἢ ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τούτων τόσαι πιστώσεις εἰς τοὺς φορεῖς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διακινήσεως καὶ ἐμπορίας τῶν ἀγαθῶν, ὅσον κατὰ τὸ 1963.

Ἡ ψυχραιμία μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐπιχειρηματικὸς κόσμος καὶ τὸ κοινὸν ἀντιμετώπισαν τὰς ἀλλεπαλλήλους κυβερνητικὰς μεταβολὰς—αἱ ὁποῖαι συνέπεσαν μὲ τὴν ὄξυνσιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Κύπρον—συνιστᾷ πρόσθετον ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ριζωθείσης πίστεως εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέλος τῆς Χώρας καὶ εἰς τὴν σταθερότητα τῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἀπόδειξιν τούτου ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι καθ' ὅλον τὸ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου διάστημα αἱ ἰδιωτικαὶ ἀποταμιευτικαὶ καταθέσεις παρέμειναν περισσότεραι ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν κατὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου 1963, ἤτοι ἀμέσως πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ σημειωθείσα κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας τοῦ 1963 μικρὰ ἀνακοπή τῆς ἀξήσεως τῶν καταθέσεων δὲν ὑπῆρξεν ἱκανὴ νὰ ἐπηρεάσῃ οὐσιωδῶς τὸν ὑψηλὸν μέσον μηνιαῖον ὄρον ἀξήσεως τοῦ ἔτους.

Εἰς τὰς ἐμπορικὰς τράπεζας εἰσέρρευσε ποσοστὸν 66% περίπου τῆς συνολικῆς ἀξήσεως τῶν εἰς δραχμὰς καταθέσεων, εἰδικῶς δὲ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 2.851 ἑκατ. δραχμῶν. Παρέμεινε συνεπῶς τὸ Ἴδρυμα τοῦτο ἡ μεγάλη δεξαμενὴ τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων, ἰδίως δὲ τῶν ἰδιωτικῶν, τῶν ὁποίων συνεχέντρωνε ποσοστὸν 62,9% κατὰ τὴν 31 Δεκ. 1963. Τὰς ἀποταμιεύσεις των ἐμπιστεύονται ἤδη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 713 χιλιάδες καταθέται.

Οἱ ναυτιλλόμενοι, ἐξ' ἄλλου, ἐνεπιστεύοντο κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονικὴν στιγμὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 309 ἑκατ. δραχμῶν. Πρὸς τοὺς κατα-

θέτας τῆς ναυτιλλομένους ἢ Τράπεζα συνεχίζει τὴν προσφορὰν ὁλοὲν εὐρυτέρων ὑπηρεσιῶν, ἀναλαμβάνουσα τὴν διεκπεραίωσιν προσωπικῶν τῶν ὑποθέσεων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς.

2. Ἡ τεραστίᾳ ἀνοδος τῶν καταθέσεων, ἐδημιούργησε τὰ περιθώρια σημαντικῆς διευρύνσεως τῶν χορηγήσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν. Κατὰ 7.409 ἑκατ. δραχμῶν ἠξήθησαν τὰ τοποθετημένα κεφάλαια μεταξὺ τέλους Δεκεμβρίου 1962 καὶ 1963. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς μεγαλύτερας αὐξήσεως ἢ ὁποία ἐσημειώθη ποτὲ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Ἦτο δὲ ἡ ἐπαναδιοχέτευσις εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα τῶν συσσωρευθεισῶν καταθέσεων πλήρως δικαιολογημένη ἐκ δύο βασικῶν λόγων. Ἐν πρώτοις, ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης, ὡς προελέχθη, ἐνισχύθη σοβαρῶς κατὰ τὸ 1963 ἔναντι τοῦ 1962, μὲ συνέπειαν νὰ ἀνακύψουν μεγαλύτεραι πιστωτικαὶ ἀνάγκαι. Ἐξ ἄλλου, ὑπῆρχον—καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη σήμερον—οἰκονομικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν ὁποίων ἡ πιστωτικὴ ἐξυπηρέτησις διενηργεῖτο ἀνεπαρκῶς, λόγῳ ὑφισταμένων εἰσέτι περιορισμῶν, ἐνίοτε καὶ ἀπαγορεύσεων.

Ἡ αὐξήσις τῶν χορηγήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1963 ἀνήλθεν εἰς 3.712 ἑκατ. δραχμῶν καὶ ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν 50,1% τῆς συνολικῆς αὐξήσεως τῶν χορηγήσεων. Οὕτω, ὅπως ἄλλωστε καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀνεδείχθη καὶ πάλιν πρωτεύων συντελεστῆς ἀσκήσεως τῆς πίστεως. Αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1963 χρηματοδοτήσεις τῆς, ἀνερχόμεναι εἰς 16.073 ἑκατ. δραχμῶν, ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 68,9% τῶν χορηγήσεων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Καταδεικνύεται οὕτω ὅτι ἡ ἡμετέρα Τράπεζα κατώρθωσε—χάρις εἰς τὸν δυναμισμὸν τῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου—νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ἤδη εἰς τὸ πιστωτικὸν σύστημα τῆς Χώρας.

Πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν κατηυθύνθη πάλιν σημαντικὸν τμῆμα τῶν ἠξημένων χορηγήσεων τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς.

Κατεχόμεθα πάντοτε ἀπὸ ζωηρὸν αἶσθημα εὐθύνης ἔναντι τοῦ κλάδου τῆς μεταποιήσεως καὶ ἐπιδιώκομεν—ἐπιτυχῶς, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν—τὴν κατὰ προτεραιότητα ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν του. Τὴν γράμμην ταύτην ἀκολουθοῦμεν, βεβαίως, συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει ἡ ἀνάγκη ἐπισπεύσεως τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς Χώρας. Πηγάζει ὁμως ἐπίσης τὸ ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον μας ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι αἱ περισσότεραι ἐπιχειρήσεις τοῦ κλάδου καὶ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν μεγαλύτερων βιομηχανιῶν συνδέονται στενῶς μὲ τὸ Ἴδρυμα τοῦτο. Αἱ πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν πάσης φύσεως χορηγήσεις μας κατὰ τὴν 31ῆν Δεκ. 1963 ἀνῆρχοντο εἰς 11.172 ἑκατ. δραχμῶν, ἔναντι 8 537 ἑκατ. τὴν 31ῆν Δεκ. 1962, καὶ ἦσαν

ὑπερδιπλάσαι τῶν πρὸς τὸν κλάδον τοῦτον χορηγήσεων ὄλων τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Συγκεκριμένως, αἱ πρὸς τὴν βιομηχανίαν χορηγήσεις τῆς Τραπεζῆς ἀνῆρχοντο εἰς 72,4 % τοῦ συνόλου, ἔναντι 27,6 % τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν βιομηχάνων ὁ ὁποῖος ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀνέρχεται εἰς 3.000. Δικαίως, συνεπῶς, ἐλεκράτησε νὰ ἀποκαλῆται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα « ἡ στέγη τῆς βιομηχανίας ».

Ἄλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους παρέσχεν ἡ Τράπεζα ἱκανοποιητικὴν ἐξυπηρέτησιν. Οὕτω, ἐπὶ συνόλου τοποθετήσεων ἐμπορικῶν τραπεζῶν πρὸς τὸ ἔμπόριον ἐξ 7.036,4 ἑκατ. δραχμῶν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐχορήγησε 4.886,4 ἑκατ. δραχμῶν. Ἰδιαιτέρα μέριμνα ἐδόθη εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ καπνεμπορίου, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν ἀπότομον αὔξησίν των κατὰ τὸ 1962 παρουσίασαν περαιτέρω διόγκωσιν κατὰ τὸ 1963, σημειωθέντος ὑπερδιπλασιασμοῦ ἐντὸς δύο μόνον ἐτῶν. Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα παραμένει ὁ κύριος χρηματοδότης τοῦ βασικοῦ τούτου κλάδου, χορηγήσασα τὰ 83,3 % τῶν διατεθέντων ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν κεφαλαίων.

Πρόπει, τέλος, νὰ μνημονευθῇ ἡ ἐνισχυμένη συνδρομὴ τὴν ὁποίαν παρέσχεν ἡ Τράπεζα εἰς τὴν Δημοσίαν Ἐπιχείρησιν Ἡλεκτρισμοῦ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων κλάδων τῆς οἰκονομίας, ἡ Τράπεζα ἀπέδειξε τὸ ἠῦξημένον ἐνδιαφέρον της πρὸς τὴν ναυτιλίαν διὰ τοῦ ὑπερπενταπλασιασμοῦ τῶν πρὸς τὰς διαφόρους ναυτιλιακὰς ἐπιχειρήσεις χορηγήσεών της. Οὕτω, ἔναντι 300 ἑκατ. δραχμῶν χορηγηθεισῶν τὸ 1962, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐχορηγήθη ἐν δισεκατομμύριον δραχμῶν ὑπὸ μορφὴν μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας δανείων καὶ 500 ἑκατ. δραχμῶν περίπου ὑπὸ τὴν μορφὴν βραχυπροθέσμων πιστωτικῶν διευκολύνσεων. Αἱ διὰ τῶν εἰσηγήσεων τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Ναυτιλιακῶν Ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ληφθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διευκολύνουν σημαντικῶς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας εἰς τὰς ἀναγκαίας πιστωτικὰς ἐνισχύσεις τῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν ἀπέδειξεν ἡ Τράπεζα ἐμπράκτως διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπερατώθησαν αἱ προετοιμασίαι καὶ συνεννοήσεις διὰ τὴν σύστασιν τῆς Τραπεζῆς ταύτης, ἡ ὁποία ἤρchiσεν ἤδη τὴν λειτουργίαν της.

Εἰς τὴν σύστασιν τοῦ νέου τούτου χρηματοδοτικοῦ ὀργανισμοῦ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προέβη κατόπιν προσεκτικῆς μελέτης καὶ σταθμίσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς βιομηχανίας, ὥστε νὰ διασφαλισθοῦν ὅλαι αἱ προϋποθέσεις τῆς ἐπιτυχοῦς

λειτουργίας του. Μεγίστη ἐδόθη προσοχή εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἐπαρκῶν κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Τὰ κεφάλαια ταῦτα θὰ εἶναι πολλαπλάσια τοῦ ἑταιρικοῦ, ἔξ 180 ἑκατ. δραχμῶν, δεδομένης καὶ τῆς τεραστίας πιστοληπτικῆς ἐπιφανείας τὴν ὁποίαν προσδίδει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτὴν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων θὰ βοηθήσῃ καὶ τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς Παρισίους, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1962 εἰς τὸ πλέον νευραλγικὸν κέντρον τῆς Εὐρώπης ὅπου συγκεντρῶνται ἄνω τῶν 80 ἀντιπροσωπειῶν τῶν μεγαλυτέρων τραπεζικῶν καὶ χρηματοδοτικῶν ὀργανισμῶν τοῦ Κόσμου μετὰ τῶν ὁποίων πραγματοποιῶνται τακτικῶς προσωπικαὶ ἐπιφυαί.

II. Ἐν ἔτος συνδέσεως μετὰ τὴν Ε.Ο.Κ.

1. Αἱ ἐπικρατήσασαι κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος συνθῆκαι δὲν ἦσαν αἱ καλύτεραι διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τῶν ἀναποφεύκτων προβλημάτων—οὐσιαστικῶν καὶ διαδικαστικῶν—εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ΕΟΚ καὶ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Ἡ ἀπειληθεῖσα ρῆξις εἰς τοὺς κόλπους τῶν Ἐξ περὶ τὸ θέμα τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς συνεκλόνησε τὴν ΕΟΚ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ 1963 καὶ ἀπεφεύχθη μόνον τὴν ὑστάτην στιγμήν, κατόπιν διαπραγματεύσεων τόσον μακρῶν καὶ ἐπιπόνων, ὥστε νὰ ἀποκληθῶν « ἄγροτικὸς Μαραθῶνιος ». Ἀπὸ ἰδικῆς μας πλευρᾶς, ἔξ ἄλλου, ἡ ἀρξά μένη τὴν ἀνοιξιν καὶ παραταθεῖσα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ νέου ἔτους πολιτικὴ κρίσις ἀνέστειλε τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ τονώσεως τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας.

Ἐὰν ὅμως τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ΕΟΚ θέματα δὲν ἦτο ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατὸν νὰ τύχουν ἀποφασιστικῆς ἀντιμετωπίσεως καὶ δυναμικῶν χειρισμῶν, τοῦτο οὐδόλως σημαίνει ὅτι τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1962 διάστημα παρῆλθεν ἄπρακτον. Πολλὰ ἑλληνικαὶ ὀργανώσεις, κινήθησαι δραστηρίως, ἐπέτυχον τὴν μόνιμον σύνδεσιν τῶν μετὰ τὰς ἀντιστοίχους ὀργανώσεις τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Εἶναι, βεβαίως, ἀκόμη πολὺ πρόσφατος ἡ σύνδεσις μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν διὰ νὰ ἔχουν ἐπέλθει ἐντυπωσιακαὶ μεταβολαὶ εἰς τὴν κατὰ περιοχὰς διάρθρωσιν τοῦ ἑξωτερικοῦ Ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλωστε, αἱ γενόμεναι ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος δασμολογικαὶ μειώσεις εἶναι μικραὶ, ἐνῶ ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία δὲν εἶναι ἀκόμη ἐτοίμη διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ σημαντικοῦ ὑποβιβασμοῦ τῶν ἐνδοκοινοτικῶν δασμῶν.

Προσδοκία μας παραμένει ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἀγαθὰς συνεπειὰς τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν θὰ εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς ἀνισοροπίας ἢ ὁποῖα χαρακτηρίζει τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μας, ἐν γένει, καὶ μετὰ τὴν Κοινότητα ὅλως ἰδιαιτέρως. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα—τῆς ὁποίας εἶναι στενότατοι οἱ δασμοὶ μετὰ τὰς ἔξαγωγικὰς ἐπιχειρήσεις ὑποστηρίζει ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὅτι ἡ γενναία ἐνίσχυσις πάσης ἔξαγωγικῆς δραστηριότητος εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἐκβιομηχανίσεως.

Εἰς 109 ἑκατ. δραχμῶν ἀνῆλθεν ἤδη ἡ εἰσφορὰ τῆς εἰς τὸ σχηματισθῆν πρός διειτίας κεφάλαιον διὰ τὴν παροχὴν διευκολύνσεων πρός τὰς ἔξαγωγικὰς βιομηχανίας. Πρόκειται περὶ σοβαρωτάτης διὰ τὸ Ἴδρυμα θυσίας, τὴν ὁποίαν ὅμως εὐχαρίστως ἀναδέχεται, προκειμένου νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν δημιουργίαν ἔξαγωγικῆς βιομηχανίας. Πρός τὸν σκοπὸν τῆς προωθήσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἄλλωστε, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀφιέρωσε καὶ ἀφιερώνει πάντοτε μέγα μέρος τῆς δραστηριότητός της καὶ σημαντικὰ κεφάλαια.

2. Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ, ἐν τούτοις, νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἄποψιν ὅτι μετὰ τὰς θυσίας τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἰδίως δὲ τῆς βιομηχανίας. Προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιιεργειῶν καὶ ἡ στροφὴ τῶν παραγωγῶν πρός τὰς ἐπιβλαβῆς κατευθύνσεις, ἡ γεωργία ἐνισχύεται ποικιλοτρόπως καὶ εἰς ὄλοεν εἰρύτεραν ἔκτασιν. Ὁρθῶς ἀκολουθεῖται ἡ πολιτικὴ αὕτη, παρὰ τὰς σημαντικὰς ἐπιβυρύνσεις τὰς ὁποίας συνεπάγεται διὰ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, διότι ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκτήσωμεν «εὐρωπαϊκὴν» γεωργίαν. Πῶς ὅμως προβάλλεται ἡ ἀξίωσις νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ μάλιστα ταχύτερα ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία, ἐὰν δὲν τυγχάνῃ τῆς δεούσης ἀναλόγου στοργῆς; Ζητεῖται ἀπὸ αὐτὴν νὰ ἐπιτελέσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν—καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ὄξυτάτου συναγωνισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιτρέπουν ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ὁ δασμολογικὸς ἀφοπλισμὸς—ὅσα ἄλλαι χῶραι ἐπέτυχον εἰς διάστημα γενεῶν. Αἱ μειώσεις τῶν ἐπιτοκίων χορηγήσεων—πραγματοποιούμεναι πάντοτε εἰς βάρος τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν—δὲν ἀρκοῦν πρός τοῦτο. Ἀναγκαῖα εἶναι ἡ ἄμεσος λήψις ὀλοκληρωμένων μέτρων ριζικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς βιομηχανίας. Οὕτω μόνον θὰ βοηθηθῇ αὕτη ἀποτελεσματικῶς, ὥστε νὰ καταλάβῃ ἡγετικὴν θέσιν τόσον εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος ὅσον καὶ τὴν δημιουργίαν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἔξαγωγῶν.

Τὰ μέτρα ταῦτα συνιστοῦν δύο βασικὰς κατηγορίας. Εἰς τὴν πρώτην περιλαμβάνονται τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα διευκολύνουν τοὺς ἐπιχειρηματίας εἰς

τὴν διενέργειαν ἐπενδύσεων καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν βιομηχανιῶν. Εἰς τὴν ἄλλην κατηγορίαν περιλαμβάνονται τὰ κίνητρα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ οἰκονομικῶς ἐλκυστικὴ ἡ ἐπίδοσις εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, διὰ τῆς μελέτης τῆς «Κίνητρα καὶ Διεκολύνσεις», συνετέλεσεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν προβολὴν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ παρέσχε τὸ ὑλικὸν διὰ τὴν λήψιν τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων. Ἡ καθιέρωσις τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τὰ προτεινόμενα κίνητρα οὐδεμίαν ἐπιβάρυνσιν συνεπάγεται διὰ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν. Ἐγγυᾶται, ἀντιθέτως, τὴν ἀνοδὸν τῶν συναλλαγῶν, καί, συνεπῶς, τὴν αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων. Τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἐπιχειρηματικότης τῆς ἀλλοδαπῆς φυσικὸν εἶναι νὰ κατευθυνθοῦν ἐκεῖ ὅπου—ὑπὸ ἴσους ὄρους—αἱ συνθηκαὶ ἰδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι περισσότερον εἰσὸς καί. Πρέπει συνεπῶς, τὰ ληφθησόμενα μέτρα νὰ ἀπιβλέπουν εἰς τὴν δημιουργίαν προῦ ἡμῖν ὄρων μὴ ὑστερούντων ἔναντι τῶν ἰφισταμένων εἰς τὰς ἄλλας χώρας, προκειμένῳ τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρᾶξι βουλία νὰ κατευθύνωνται εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα.

3. Ἀλλὰ καὶ δι' ἓνα ἄλλον, βυσικώτατον, λόγον ἐμφανίζεται σκόπιμος ἡ ἐνίσχυσις πάσης ἐργασίας ὀδηγούσης εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιχειρηματικὴν πραγματικὴν κεφαλαιῶν. Αἱ χώραι τῆς Ε.Ο.Κ., μὲ τὸν τεραστίως ἀνεπτυγμένον παραγωγικὸν μηχανισμόν των καὶ τὸ ὑψηλὸν βιομηχανικὸν ἐπίπεδον τῶν πληθυσμῶν των, ἀσκοῦν ἰδιαιτέραν ἔλξιν ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομιῶν. Οἱ ὑποαπασχολούμενοι Ἕλληνες ἀγρόται, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐργαζόμενοι εἰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἀστικῶν κέντρων μας, εἰς μεγαλύτερον συνεχῶς ἀριθμὸν, ἀναζητοῦν καλυτέραν τύχην εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας. Ἐὰν ἡ φυγὴ συνεχίζετο μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν, αἱ σιέπειαι μακροχρονίως θὰ ἀπέβαινον καταστρεπτικαὶ διὰ τὸ Ἔθνος.

Παγία μακροχρόνιος ἐπιδίωξις μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἀκολούθου συνδυασμοῦ: ταχεῖα αὔξεις τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου κατὰ κεφαλὴν ἀπασχολουμένου πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ συνολικοῦ ὄγκου τῶν παγίων ἐπενδύσεων. Μόνον ἡ πλήρωσις καὶ τῶν δύο ὄρων ἐγγυᾶται τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας. Προϋποθέτει δὲ τὴν δημιουργίαν προσφῶρων συνθηκῶν, ὥστε καὶ ἡ ἔξοδος τοῦ πληθυσμοῦ νὰ ἀνακοπῇ—ἀργότερον δὲ νὰ ἀντιστραφῇ διὰ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν μεταναστῶν καὶ αἱ κατ' ἐξοχὴν παραγωγικαὶ ἐπενδύσεις νὰ ἐνισχυθοῦν, ὥστε νὰ ἀπερροφῶν μεγάλυτερον ποσοστὸν τῶν διαθέσιμων πόρων.

III. Προβλήματα τοῦ πιστωτικοῦ τομέως

1. Ἡ νομισματικὴ σταθερότης καὶ ἡ συναλλαγματικὴ ἰσορροπία εἶναι κατακτήσεις τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται νὰ διαφυλάξωμεν, προκειμένου νὰ ἀφοσιωθῶμεν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας. Ἡ συνεχῆς βελτίωσις τῆς σχέσεως μεταξὺ ἰδιωτικῆς καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως, ἡ σταθερὰ ἀνοδος τῆς παραγωγικότητος καὶ ἡ σὺφρων διαχείρισις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐγγυῶνται τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Μετ' ἰδιαιτέρας ἐμφάσεως ἐτονίσαμεν ἤδη τὴν ἀνάγκην ὅπως παρασχεθῇ πᾶσα δυνατὴ διευκόλυνσις καὶ ἐνίσχυσις εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς πρωτοβουλίας τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, καί, εἰδικῶς, εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Προέχει, ὑπεστηρίξαμεν, νὰ δημιουργηθῇ τὸ ταχύτερον τὸ θερμοδὸν αὐτὸ κλίμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἐκκολάπτεται καὶ εὐδοκιμεῖ καὶ μεγαλοργεῖ ἡ δημιουργικὴ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης.

Αἰσιοδοξοῦμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐδημιουργήθη πλέον συνείδησις μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων περὶ τῆς ἀνάγκης περιορισμοῦ τῶν τύπων χάριν τῆς οὐσίας καὶ ἐπιδείξεως περισσοτέρας ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ὠριμότητα τῶν φορέων τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Δὲν βλέπομεν, ἄλλως, ποίαν ἔννοιαν ἔχει ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς οἰκονομίας μας ὡς ἐλευθέρου, ἐὰν εἰς κάθε βῆμα του ὁ ἐπιχειρηματικὸς κόσμος καλῆται νὰ ἐξηγῇ εἰς τὸ Κράτος τὰς κινήσεις του καὶ φέρῃ τὸ βᾶρος τῆς ἀποδείξεως τῆς ὀρθότητός των.

2. Πέραν ὅμως τοῦ καταλλήλου ἐπιχειρηματικοῦ κλίματος, ὁ ἰδιωτικὸς τομεὺς προβάλλει εὐλόγως καὶ ἄλλας ἀξιώσεις, προκειμένου νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Ἡ ἐπιτευξις τοῦ ἐπιθυμητοῦ ρυθμοῦ προϋποθέτει περισσότερα καὶ εὐθηνότερα κεφάλαια καί, ἰδίως, ἐνίσχυσιν τῶν πηγῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀντληθοῦν ταῦτα.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἀποταμιεύσις κατέστη ἤδη ἡ μεγάλη δεξαμενὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀρδεύεται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης, εἴτε ἀφιερῶνται εἰς τὴν τρέχουσαν παραγωγὴν εἴτε εἰς τὴν διενέργειαν ἐπενδύσεων. Πέραν τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως, τὸ μὴ καταναλισκόμενον τμῆμα τοῦ εἰσοδήματος διοχετεύεται πρωτίστως εἰς τοὺς πιστωτικούς ὀργανισμούς, ἀλλὰ καὶ εἰσφέρεται εὐθέως ὡς κεφάλαιον τῶν νέων καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων ἐπιχειρήσεων. Ἐφέτος ἡ προοπτικὴ διαγράφεται ἰδιαιτέρως εὐοίωνος διὰ τὸ ὕψος τῶν προσφερομένων ἀποταμιεύσεων. Τὰ εἰσοδήματα εἶναι ἀξιόλογα, παρέχοντα περιθώρια σημαντικῆς περαιτέρω ἀυξήσεως τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐνῶ ἀσφαλῶς θὰ διοχετευθοῦν συντόμως εἰς τοὺς πιστωτικούς ὀργανισμούς ἢ εἰς τὴν

ἔξωτραπεζικὴν κεφαλαιαγορὰν ὅσα κεφάλαια διειτηρήθησαν προσωρινῶς ὑπὸ ἄλλας ρευστὰς μορφὰς κατὰ τὴν περίοδον τῆς πολιτικῆς κρίσεως.

Τὰ περιθώρια αὐξήσεως τῆς ἀναλογίας τῶν ἀποταμιεύσεων πρὸς τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα εἶναι εἰσέτι εὐρύτατα. Εἶναι δὲ τόσον μεγάλαί αἱ ἀνάγκαι εἰς κεφάλαια, ὥστε ἡ καθιέρωσις ἀποτελεσματικῶν κινήτρων διὰ τὴν κινητοποίησιν περισσοτέρων ἀποταμιεύσεων νὰ ἐμφανίζεται ἰδιαίτερος ἐπιβεβλημένη, ὑπὸ τὴν μορφήν, κυρίως, φορολογικῆς εὐνοίας πρὸς τὰς διοικητευομένας εἰς σκοπίους ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου.

3. Ὅσον ἐπιτυχίαν ὅμως καὶ ἂν σημειώσῃ ἡ σχετικὴ προσπάθεια, τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ κεφάλαια θὰ παραμένουν ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον λόγῳ τῆς ποσοτικῆς ἀνεπαρκειᾶς τῶν ἡμεδαπῶν κεφαλαίων. Τὰ ξένα κεφάλαια παρέχουν δύο ἐπὶ πλεόν σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Συνοδεύονται, ἐν πρώτοις, ἀπὸ ἐπιχειρηματικὴν ἐμπειρίαν, τῆς ὁποίας τόσον ἀνάγκην ἔχει ἡ Χώρα κατὰ τὸ διανυόμενον στάδιον. Ἐκφράζονται ἐνίοτε ἀμφιβολίαι διὰ τὴν σκοπιμότητα τῆς πληθωρικῆς ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαποῦ κεφαλαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς δυναμένης νὰ ἐκτοπίσῃ τὴν ἐγχώριον ἐπιχειρηματικότητα. Ἀδικαιολογήτους κρίνομεν τοὺς φόβους ἀρκεῖ, βεβαίως, νὰ θεθοῦν σαφῶς αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ εἰσροὴ κεφαλαίων καὶ ἐπιχειρηματικότητος ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν εἶναι εὐπρόσδεκτος. Καὶ πρέπει νὰ εἶναι, ἐὰν ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἄνευ ἰδιαίτερων προνομίων ἢ ἀνταλλαγμάτων ἀνάπτυξιν νέων κλάδων παραγωγικῆς δραστηριότητος πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ζητήσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἔξωτερικοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμόν—ὄργανωτικόν, τεχνικόν, οἰκονομικόν καὶ ἐμπορικόν—ὑφισταμένων κλάδων.

Ἡ ἑτέρα ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ ἀλλοδαπὰ κεφάλαια εἶναι ὅτι ἐπιτρέπουν τὴν διαμόρφωσιν χαμηλοτέρων ἐπιβαρύνσεων. Εἶναι, βεβαίως, ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τινων ἤδη ἐτῶν ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐξευρίσκουν ἐγχώρια κεφάλαια ὑπὸ ὄρους συναγωνιστικοὺς ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς διαμορφουμένους εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας. Ἄς μὴ παραβλέπεται ὅμως ὅτι τοιαύτη εὐχέρεια ὑπάρχει μόνον προκειμένου περὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως εἰδικῶν ἀναγκῶν, αἱ δὲ ἀνάγκαι αὗται ἀντιπροσωπεύουν μικρὰν ἀναλογίαν τοῦ συνόλου.

4. Κανὼν παραμένει, συνεπῶς, ὅτι τὸ κόστος τοῦ χρήματος καὶ τῶν κεφαλαίων δὲν εἶναι ἐλκυστικὸν παρ' ἡμῖν. Ἐξ ἄλλου, ἡ συμπίεσις τοῦ κόστους ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον χάρις εἰς τὴν ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν καὶ—κατὰ πολὺ—εἰς βάρος τῶν ἐσόδων των.

Πιστεύομεν ὅτι μέχρις ὅτου καταστῆ δυνατὴ ἡ εὐθυγράμμισις τοῦ κόστους τῶν ἐγχωρίων κεφαλαίων κατὰ τρόπον ὀργανικὸν πρὸς τὸ ἰσχυῖον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν αἱ ἐπιδοτήσεις τῶν ἐπιτοκίων εἶναι ἐπιβεβλημένα. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον, ἐφ' ὅσον αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι τῆς Χώρας ἐπιβάλλουν ἀκόμη τὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους καθορισμὸν ὑψηλῶν ἐπιτοκίων καταθέσεων. Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ, ὁμῶς δὲν πρέπει πλέον νὰ συνεισφέρουν μόνον αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι, ὡς γίνεται σήμερον, ἀλλὰ καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν πλεονασμάτων της, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ Δημόσιον. Παράλλῃως αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι πρέπει θετικῶς νὰ ἐνισχυθοῦν εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ βελτιώσουν τὴν κεφαλαιακὴν των συγκρότησιν.

Σκόπιμον κρίνομεν νὰ ἐπισημῶμεν ἐνταῦθα τὴν ὑπαρξίν ἀντιφάσεως μεταξὺ τῆς ἐπιδιωκομένης ἐξυγιάνσεως τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος καὶ τῆς στάσεως τῶν ἀρμοδίων ἐναντι τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Ὑπεστηρίχθη ἐπανελημμένως εἰς τὸ παρελθὸν ὅτι ἡ σχέσις τῶν ἰδίων κεφαλαίων τῶν τραπεζῶν τόσον πρὸς τὰς τοποθετήσεις των ὅσον καὶ πρὸς τὸς εἰς αὐτὰς καταθέσεις εἶναι ἀνεπαρκής. Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐπέτυχεν ἤδη νὰ διπλασιάσῃ τὰ ἴδια της κεφάλαια, κατόπιν γενομένης πρὸ ἔτους ἐκδόσεως νέων μετοχῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν συστηματικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀποθεματικῶν της. Εἶναι ὁμῶς προφανές ὅτι συνεχῆς αὐξήσις τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου δὲν εἶναι δυνατὴ. Ἐξ ἄλλου, ἡ δημιουργία ἀποθεματικῶν ἀνταποκρινομένων εἰς τὰ ἐκ τῆς σταθερᾶς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν της ὅρια εἶναι ἐφικτὴ μόνον ἐκ τῶν διευρυνομένων ἐπίσης ἐσόδων. Ἀντὶ ὁμῶς νὰ ἐνθαρρύνεται ἀκόμη καὶ διὰ φορολογικῶν διευκολύνσεων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοιαύτης πολιτικῆς συσσωρεύσεως κεφαλαίων, τὸ ἡμέτερον Ἴδρυμα ὑποχρεοῦται νὰ ἐπωμίζεται συνεχῶς καὶ περισσότερα βάρη, τὰ ὅποια κατ' ἀρχὴν ἀνήκουν εἰς τὴν σφαιρὰν τοῦ Δημοσίου, εὐθύς μόλις διαγραφῇ ἡ προοπτικὴ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων του. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι συνεπληρώθη ἡ τετάρτη χρῆσις ἀφ' ὅτου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντιμετωπίζει ἀβροήθητος τὰ ἑλλείμματα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν τοῦ Πρωσωπικοῦ, ἐνῶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐξαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπεχρεώθη νὰ διαθέσῃ ἐντὸς διετίας 109 ἑκατ. δραχμῶν.

5. Ἐξεταζόμενον μακροχρονίως τὸ θέμα τῆς δημιουργίας ἰκανῆς ἀγορᾶς χρήματος καὶ κεφαλαίων συναρτᾶται στενῶς πρὸς τὴν ὑπαρξίν ἰσχυρῶν καὶ εὐημερουσῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Εἰς αὐτὰς θὰ κατευθύνωνται κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν αἱ ἀποταμιεύσεις τοῦ εὐρύτερου κοινοῦ καὶ ἀπὸ αὐτὰς θὰ ἰκανοποιοῦνται αἱ πλείστοι ἀνάγκαι τῶν πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων. Τὴν ἀπλὴν αὐτὴν ἀλήθειαν παραβλέπουν δυστυχῶς αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ κατὰ καιροῦ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρὸς ἐπι-

βόλῃν νέων σχημάτων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἔναντι πλείστον αἰτημάτων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἐπιφυλακτικότητα. Πῶς ὅμως εἶναι δυνατόν νὰ παραγνωρίζεται ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἡ πρὸς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας ἐμπιστοσύνη τόσον τοῦ συναλλασσομένου κοινοῦ ὅσον καὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων καὶ ἐπιχειρηματικῶν κύκλων; Δημοιούργημα δεκάετιων—ἐκατὸν εἴκοσι τριῶν ἐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς—δὲν εἶναι, βεβαίως, δυνατόν νὰ ἀποκτηθῇ εἰς μίαν νύκτα ὑπὸ νεοφυστάτων ἰδρυμάτων.

Ἄντι μίας ἐμπορικῆς τραπέζης ὑπὸ τὴν κλασικὴν μορφήν τῆς δὲν προσφέρεται ἴσως πλέον ὅπως κολύψῃ εἰς δλόκληρον τὴν ἔκτασιν αὐτῶν ἑνίας ἐκ τῶν ἀναγκῶν—καὶ δὴ τῶν ἰδιαζούσης φύσεως—τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐκβιομηχανίσεως, ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς. Διὰ τοῦτο, ἄλλωστε, προέβημεν εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως. Οἱ κατεινυόμενοι ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας ὄργανισμοὶ ἐπενδύσεων συνιστοῦν τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἰδεώδη λύσιν. Δι' αὐτῶν ἀξιοποιοῦνται πλήρως ἡ τεραστία πείρα τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν, ἡ ἀποκτηθεῖσα βαθεῖα γνῶσις τῶν προβλημάτων τῶν ἐπιχειρήσεων πελατῶν καὶ τὸ δημιουργηθὲν βαθμιαίως εὐρύτατον δίκτυον τῶν σχέσεών των. Παραλλήλως, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἀνθρώπων μὲ κατάρτισιν καὶ νοοτροπίαν εἰρύτεραν τῆς καθαρῶς τραπεζικῆς καὶ διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς προοδευτικὰς μεθόδους ἐργασίας ἐξασφαλίζεται ἡ εὐελξία καὶ ὁ δυναμισμός, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διακρίνουν τοὺς ὄργανισμοὺς ἐπενδύσεων.

6. Ἐντὸς τῶν τιθεμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν πλαισίων, οἱ συναλλασσόμενοι ὁμολογουμένως ἐξυπηρετοῦνται κατὰ τρόπον ἄριστον. Δικαίως, συνεπῶς, ἐξένισεν ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὴν Χώραν ὑποκαταστήματος μεγάλης ἀμερικανικῆς τραπέζης. Ποίου κενοῦ, διερωτώμεθα, ἀντελήφθησαν τὴν ὑπαρξίν οἱ ἀρομόδιοι ὥστε νὰ κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν κάλυψίν του; Ἡ πορεία τῶν πραγμάτων μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὑπερηφανευόμεθα ὅτι συμβάλλομεν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἀνεμένομεν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου μας καὶ κατανόησιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν. Ἄντι τούτων, ἀσκεῖται εἰς βάρους μας πολιτικὴ ἐλευθεριότητα ἔναντι ἀλλοδαποῦ τραπεζικοῦ συγκροτήματος τὴν ὁποίαν ἀποφεύγουν καὶ αὐταὶ αἱ χῶραι μὲ ἀνεπτυγμένον τραπεζικὸν σύστημα, ἀπληλαγμένον ἀπὸ τὰ συμφυῆ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν καθυστέρησιν προβλήματα.

Θὰ ἐπεθύμουν, τέλος, νὰ δηλώσω ὅτι ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἀναγνωρίζει τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν κατὰ τὸ 1963 πρόοδον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνα-

γομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἀσκήσιν τῆς πίστεως θεμάτων. Κατόπιν μακρῶν ἀγῶνων μας αἱ νομισματικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς ἐκκαθάρισιν τῶν ἰσχυόντων κανόνων ἀπὸ τὴν πληθωρικὴν περιπτωσιολογίαν ἢ ὁποῖα τοὺς ἐχαρκτήριζε καὶ εἰς ἀπάλειψιν ὑφισταμένων ἀντιφάσεων. Προέκυψεν ἀναμφιβόλως ἓν σύστημα ἀπλούστερον, τὸ ὁποῖον ἀπήλλαξε τὰς τραπέζας ἀπὸ πολυδάπανον στεῖραν ἐργασίαν καὶ διηυκόλυσε τὴν ἀκριβῆ ἐνημέρωσιν τῶν συναλλασσομένων ἐπὶ τῶν κρατούντων. Βεβαίως ὅμως δὲν ἐπρόκειτο περὶ πιστωτικῆς μεταρρυθμίσεως. Οἱ ὑφιστάμενοι περιορισμοί, ἀκόμη καὶ αἱ ἀπαγορεύσεις, διετηρήθησαν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ λεχθῆ ὅτι βασικῶς τὸ σύστημα δὲν μειεβλήθη. Μένει συνεπῶς μόνον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ νομισματικαὶ ἀρχαὶ θὰ πεισθῶν συντόμως περὶ τῆς σκοπιμότητος ὅπως ἀναγνωρίσουν μεγαλυτέραν ἄρμοδιότητα εἰς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας καὶ ἀπαλλάξουν προσεχῶς τὰς συναλλαγὰς ἀπὸ δεσμὰ τὰ ὁποῖα ἐχαλκεύθησαν εἰς ἐποχὰς ἀνωμάλου διαμορφώσεως τῶν πιστωτικῶν συνθηκῶν καὶ στενότητος τῶν χρηματοδοτικῶν μέσων.

7. Ἡ χώρα μας εἰσῆλθε προσφάτως εἰς μίαν νέαν καὶ ἀποφασιστικῆς σημασίας περίοδον τῆς οἰκονομικῆς τῆς ἱστορίας. Δημιουργικὸς θὰ πρέπει καὶ πάλιν νὰ εἶναι ὁ ρόλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπως τὸ ἀπαιτεῖ ἡ μακρὰ τῆς παράδοσις καὶ οἱ στενοὶ δεσμοὶ τῆς μετὰ τοὺς φορεῖς τῆς παραγωγῆς. Ἡ προσωπικότης τοῦ νέου Διοικητοῦ, ἡ βαθεῖα γνώσις τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων καὶ ἡ μακρὰ του πείρα εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν κοινῶν συνιστοῦν ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων τῆς Τραπεζῆς. Ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποῖαν προεξοφλῶ ὅτι θὰ τοῦ παράσχουν ἀμέριστον οἱ συνάδελφοί του εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ὁλόκληρον τὸ Προσωπικὸν καὶ ἡ ἀπαραίτητος ἁρμονία εἰς τὰς σχέσεις τῆς Τραπεζῆς μετὰ τὸ Κράτος, τὴν ὁποῖαν ἐξασφαλίζουν οἱ δεσμοὶ τοῦ κ. Μαύρου μετὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἀποτελοῦν οὐσιώδεις προϋποθέσεις διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνοδικῆς πορείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Αἱ συνθηκαὶ εἶναι εὐνοϊκαὶ καὶ προοιωνίζουσιν ἐξαιρετικῶς λαμπρὸν μέλλον διὰ τὸ Ἴδρυμα, ἐπ' ἀγαθῶ ὁλοκλήρου τῆς οἰκονομίας.